

Govern de les Illes Balears

Conselleria d'Educació i Universitat
Direcció General de Planificació,
Ordenació i Centres

SEGONA LLENGUA ESTRANGERA (ESO)

Finalitat de l'assignatura

Dins una comunitat bilingüe com les Illes Balears, que forma part d'una Europa multilingüe i multicultural, l'aprenentatge d'una segona llengua estrangera des d'una edat primerenca resulta essencial per fer passes cap al plurilingüisme. Aquest ha de permetre als alumnes de l'educació secundària obligatòria establir ponts de comunicació amb altres membres d'Europa i d'arreu del món, i també fer l'intercanvi cultural que contribueix a minvar els recels, els prejudicis i la discriminació fruit del desconeixement dels seus pobles. El plurilingüisme europeu ha de servir també per agilitzar l'engranatge que possibilita la fluïdesa de les relacions comercials i la cooperació econòmica que necessàriament es tradueix en un augment de les seves possibilitats laborals.

El Consell d'Europa, reunit a Barcelona el 2002, insta els estats membres de la Unió Europea a potenciar l'adquisició integral d'almenys dues llengües estrangeres des d'una edat primerenca amb la finalitat d'assolir un cert nivell de competència comunicativa. Aquest aprenentatge ha d'incloure els elements necessaris per proporcionar als alumnes les eines i estratègies que els permetin continuar amb aquest aprenentatge al llarg de la vida i no com un fet puntual i aïllat durant l'educació secundària obligatòria.

La llengua, a més de vehicle del pensament humà i eina d'aprenentatge, s'utilitza habitualment amb una finalitat comunicativa, per expressar un determinat missatge al nostre interlocutor, per fer o acompanyar accions. Per aquest motiu el currículum bàsic de la segona llengua estrangera incorpora l'enfocament orientat a l'acció recollit en el Marc europeu comú de referència per les llengües (MECR), que defineix el que els estudiants han de ser capaços de fer amb la llengua estrangera en diversos contextos comunicatius reals. La segona llengua estrangera no es percep com una matèria que s'estudia, sinó com un valor que es fa i que s'aprèn a fer. Aquest enfocament orientat a l'acció, que ha de capacitar els alumnes de l'educació secundària obligatòria a comunicar-se efectivament en el món real, implica entendre l'ensenyament, l'aprenentatge i l'avaluació d'una manera integral.

Estructura del currículum

El currículum bàsic de la segona llengua estrangera, seguint les directrius del MECR, s'estructura en quatre blocs que especifiquen els objectius, els criteris d'avaluació i els estàndards d'aprenentatge avaluable d'aquesta matèria:

Bloc 1. Comprensió de textos orals.

Bloc 2. Producció de textos orals: expressió i interacció.

Bloc 3. Comprensió de textos escrits.

Bloc 4. Producció de textos escrits: expressió i interacció.

La complexitat del fet comunicatiu fa que hi hagi una relació multilateral entre els continguts, els criteris d'avaluació i els estàndards d'aprenentatge avaluable. A conseqüència d'això, per avaluar el grau d'adquisició de les diverses competències necessàries per dur a terme les accions recollides en cada un dels estàndards d'aprenentatge, s'han d'aplicar tots els criteris d'avaluació descrits.

Aquest currículum ha de ser prou flexible per ajustar-se a la varietat de nivells que poden presentar els alumnes. Es pren com a referència el currículum general de primera llengua estrangera i es desenvolupen els nivells bàsics.

En l'exercici de l'autonomia de centre, correspon al departament didàctic distribuir els continguts entre els diferents cursos del primer cicle de l'educació secundària obligatòria.

Orientacions metodològiques

Entenem per *metodologia* el conjunt d'estratègies, procediments i accions organitzats i planificats pels professors de forma conscient i reflexiva, amb la finalitat de possibilitar l'aprenentatge i l'assoliment dels objectius plantejats, de manera que els alumnes adquireixin els coneixements, les destreses i les habilitats lingüístiques, sociolingüístiques i pragmàtiques, i també la capacitat d'aplicar-les de manera conjunta per produir i processar textos orals i escrits adequats als contextos d'actuació.

En l'equació de l'aprenentatge i adquisició d'una llengua estrangera intervenen moltes variables: dimensions del grup, diversitat de nivells, ritmes i estils

d'aprenentatge, motivació, recursos, etc. Les interaccions entre els membres del grup classe han de ser fonamentalment comunicatives, que estimulin la parla, significatives, autèntiques i motivadores. Atesa la importància atorgada pel MEQR a la finalitat eminentment real i pràctica d'aquesta matèria, l'aprenentatge basat en tasques resulta especialment rellevant. En el procés de desenvolupament de la tasca programada la capacitat comunicativa de l'aprenent es desprèn de forma natural de les activitats implícites en la resolució dels problemes presentats i la posterior anàlisi i reflexió. A fi que l'aprenentatge sigui significatiu i tenguí efectes a llarg termini, aquestes activitats han de ser competencials, assequibles i estimulants per a cada grup depenent de les seves característiques.

Considerant els objectius finals de proporcionar als aprenents les eines necessàries per saber escoltar, parlar, conversar, llegir i escriure en la llengua objecte d'aprenentatge, és palesa la necessitat de fomentar que les interaccions lingüístiques que acompanyaran aquest procés siguin en la llengua estrangera. En aquest sentit el professor és el model lingüístic de referència tant des del punt de vista tècnic com actitudinal. És primordial que el docent s'expressi en la llengua meta sempre que sigui possible i que encoratgi els aprenents i els doni suport en l'ús progressiu de la llengua estrangera. La comunicació s'ha de prioritzar sobre la precisió en els primers nivells de coneixement, per contribuir a desenvolupar en els alumnes la capacitat d'expressar-se adequadament en públic amb estratègies pròpies d'aquest context comunicatiu. La motivació és un factor essencial en la consecució d'aquest objectiu; és convenient aprofitar-la, evitant interrompre el procés comunicatiu tot i la desviació temporal dels objectius programats o l'excessiva presència d'errors. Aquests han de ser tractats, en el moment adequat, com una oportunitat d'aprenentatge necessària per reflexionar i aprendre.

Tot i prioritzar un enfocament metodològic comunicatiu, la varietat de situacions i estils d'aprenentatge fa convenient considerar un enfocament eclèctic que aprofiti els avantatges de cada metodologia en la proporció adequada.

La disposició de l'aula ha d'afavorir la comunicació i el desenvolupament d'activitats cooperatives evitant limitar-se a la disposició tradicional i ha d'incloure la utilització d'espais alternatius tant dins com fora del centre.

Dins el grup classe hi trobam una gran heterogeneïtat de perfils i estils d'aprenentatge. Per poder atendre millor les necessitats educatives dels alumnes de llengües estrangeres, es poden fer subagrupacions en parelles o petits grups en funció de les característiques de les tasques proposades, dels objectius didàctics i del perfil dels alumnes. Els agrupaments han d'afavorir el desenvolupament acadèmic dels alumnes i també la seva integració social en el grup classe creant un entorn de treball relaxat. A fi que l'aprenentatge sigui més profitós i motivador, s'ha de programar una àmplia varietat de tasques distribuïdes temporalment d'acord amb una estructura i planificació prèvia susceptible de ser modificada depenent del desenvolupament de la sessió.

L'avaluació ha de formar part integral del procés d'ensenyament-aprenentatge. Per ser vàlida i justa, s'ha de basar en instruments el més variats possible i procediments d'avaluació formal i informal, com ara observacions sistemàtiques de la feina dels alumnes, rúbriques, presentacions orals, proves objectives orals i escrites, portafolis europeu de llengües, etc. S'ha d'avaluar tant el procés com el resultat tenint en compte el punt de partida de l'alumne i el seu progrés.

Els professors han de dur a terme una pràctica docent flexible i reflexiva i una avaluació contínua i constant de les capacitats, les habilitats, les actituds i l'assoliment dels objectius plantejats durant el desenvolupament de les tasques d'aprenentatge. Aquesta retroalimentació condiona les actuacions i planificacions d'actuacions posteriors. La reflexió sobre aquest procés per part d'ambdós protagonistes és en realitat una finalitat en si mateixa que ha de permetre a l'alumne desenvolupar la competència de l'aprenentatge autònom al llarg de la vida i als professors plantejar-se la idoneïtat de la seva presa de decisions. Els alumnes han de participar activament en l'avaluació del propi aprenentatge fent ús d'estratègies com l'autoavaluació i la coavaluació i considerant els errors com a oportunitats necessàries per avançar.

Les activitats d'avaluació han de ser coherents amb les treballades prèviament a l'aula tant en contingut com en format. Els alumnes han de conèixer la forma i els criteris d'avaluació des de bon principi. Aquests han de ser clars i han d'especificar els criteris de qualificació i promoció.

El docent assumeix el paper de facilitador, orientador i promotor del desenvolupament competencial dels alumnes dissenyant activitats comunicatives mitjançant pràctiques de treball individual i cooperatiu, aplicant mesures de flexibilització i mecanismes de reforç i ampliació. Conseqüentment, el docent facilita l'aprenentatge que els ha de guiar en el seu camí cap a l'aprenentatge autònom. Per poder respondre a les necessitats dels alumnes de llengua estrangera, el docent ha de tenir una ment flexible, la programació de les activitats ha d'estar sempre oberta a mutacions, lleugeres o radicals. És primordial una exposició continuada a la llengua oral perquè els alumnes adquireixin una correcta pronunciació, entonació i accentuació, i també un repertori lèxic, estructures i fórmules d'ús diari a partir de les quals poder expressar les seves vivències personals i necessitats immediates, que afavoreixin d'aquesta manera un aprenentatge significatiu.

La implicació i la participació activa de les famílies en l'aprenentatge de les llengües estrangeres és fonamental per a l'èxit del procés d'aprenentatge integral dels alumnes. S'ha demostrat la relació entre el grau d'implicació de les famílies i l'èxit dels alumnes en l'assoliment dels seus objectius acadèmics i la seva posterior integració social i professional.

Contribució de l'assignatura al desenvolupament de les competències

Les activitats de recepció, producció i interacció orals i escrites que conformen els estàndards d'aprenentatge en el currículum bàsic integren tant les diverses competències comunicatives específiques com les competències clau generals corresponents a cada etapa.

L'adquisició d'una segona llengua estrangera, en les seves diferents modalitats, contribueix en primer lloc, i de manera fonamental, al desenvolupament de la competència en comunicació lingüística, no tan sols en la llengua objecte d'estudi sinó també en la llengua primera. La reflexió conscient i el desenvolupament sistemàtic de competències variades que comporta l'aprenentatge de llengües estrangeres s'estén a la llengua primera a fi de millorar les competències en aquesta per comprendre, expressar-se, interactuar i articular pensaments i sentiments sobre un mateix, l'altre i l'entorn mental i físic en el qual s'actua.

La principal eina d'accés a l'aprenentatge de nous coneixements en la majoria d'àrees és la llengua. És precisament per aquest motiu que en el procés mateix d'aprenentatge de nous coneixements es desenvolupa una altra competència bàsica que ha de servir per continuar aprenent al llarg de la vida, aprendre a aprendre. Conseqüentment, el currículum incideix en el caràcter procedimental de tots els seus elements constituents. Els continguts necessaris per assolir els estàndards d'aprenentatge, el grau d'adquisició del quals es valora aplicant els criteris d'avaluació descrits com a accions, són considerats continguts competencials; això és, tot allò que l'estudiant ha de saber de forma simultània, saber utilitzar i saber incorporar al seu perfil de competències. El currículum ajuda els alumnes a desenvolupar la capacitat d'aprendre a aprendre, començant per establir de manera transparent i coherent els objectius o resultats pretesos, què han de fer els estudiants com a parlants de una llengua estrangera mitjançant el seu ús; determinant el que necessiten aprendre per assolir aquests objectius, i indicant les estratègies que poden aplicar per aconseguir-ho mitjançant una profunda reflexió sobre el seu propi procés d'aprenentatge a fi de treure'n les conclusions oportunes respecte a quin és el tipus d'estratègia d'aprenentatge més adient per a cadascú. El primer pas per a un eficaç aprenentatge autònom que continuï al llarg de la vida és marcar-se objectius diversos segons les necessitats de desenvolupament del perfil personal i anar-los modificant en funció dels resultats obtinguts amb la reflexió sobre l'aprenentatge.

L'aprenentatge de la segona llengua estrangera pot contribuir notablement al cultiu de la competència matemàtica potenciant la capacitat per produir i interpretar informacions sobre aspectes quantitius i espacials de la realitat i per resoldre problemes relacionats amb la vida quotidiana i laboral. D'altra banda, atès l'alt nombre de publicacions científiques fetes en llengües estrangeres, el seu estudi també proporciona un apropament al món físic immediat i una interacció responsable amb aquest, i contribueix així al treball de les competències bàsiques en ciència i tecnologia que promouen el desenvolupament del pensament científic expandint l'accés a dades, procediments i tècniques d'investigació, i també la capacitat de l'individu per identificar, plantejar i resoldre situacions de la vida quotidiana.

Els mitjans tecnològics són actualment els canals principals de transmissió lingüística. Les tecnologies de la informació i la comunicació ofereixen la possibilitat

de comunicar-se en temps real amb altres persones de qualsevol part del món i també faciliten l'accés senzill i immediat a un flux d'informació més gran. Aquests mitjans estan recollits en el currículum com a suports naturals dels textos orals o escrits que l'estudiant haurà de produir, comprendre i processar, per la qual cosa la competència digital forma part substancial de la competència en comunicació lingüística.

L'aprenentatge de llengües estrangeres suposa necessàriament una actitud oberta envers els altres; els nous coneixements i actituds han de desenvolupar l'habilitat per comprendre la realitat social del món plural on vivim i per exercir una ciutadania democràtica, segura de si mateixa però alhora íntegra, solidària, responsable i honesta. En la competència social i cívica són cabdals l'habilitat per interactuar eficaçment en l'àmbit públic, manifestar solidaritat i interès pels problemes de la comunitat, el respecte als drets humans i la comprensió i acceptació de les diferències de tota casta presents al món. El caràcter relatiu dels costums, les pràctiques i les idees és una circumstància que s'ha d'entendre com una oportunitat d'enriquiment mutu i d'evitació o resolució de conflictes de manera satisfactòria per a totes les parts. Les competències socials i cíviques, i la consciència i l'expressió culturals, tant les circumscrites als entorns més immediats com les pròpies d'àmbits cada vegada més amplis d'actuació, formen part així de les habilitats que comprèn una competència intercultural integrada en l'aprenentatge d'aquesta matèria.

Les llengües estrangeres són ara més que mai, i especialment a les Illes Balears, la porta a un món d'interessants possibilitats en el terreny laboral i professional, i el currículum pretén fomentar l'emprenedoria com a actitud davant la vida incorporant activitats concretes en les quals l'estudiant aprèn a ser crític, creatiu i compromès també en aquests contextos. L'articulació clara i convincent de pensaments i idees i la capacitat d'assumir riscos, juntament amb la gestió adequada de la interacció i l'estímul que suposa comunicar-se en altres llengües per enfrontar nous reptes o resoldre problemes en escenaris complexos, són fonamentals en el desenvolupament de l'esperit emprenedor.

L'enfocament orientat a l'acció adoptat en el currículum bàsic es concentra en l'estudiant, que és qui aprèn, construeix les seves competències i les utilitza, tant per dur a terme les tasques d'aprenentatge a l'aula com les que requereix la comunicació real. Per tant, la matèria de segona llengua estrangera contribueix

decisivament al desenvolupament de destreses essencials del sentit de la iniciativa en especial pel que fa a les activitats d'expressió i interacció oral i escrita, en les quals, des de la seva mateixa planificació, els alumnes han de prendre decisions sobre què dir i com fer-ho, a través de quin canal i amb quins mitjans, en quines circumstàncies i depenent de quines expectatives i reaccions dels interlocutors o corresponsals, tot això a fi de complir el propòsit comunicatiu que es persegueix amb el major grau possible d'èxit. La tria i l'aplicació conscient de les estratègies de comunicació, d'organització del discurs, de control sobre la seva execució preparen els estudiants per assumir les seves responsabilitats, trobar seguretat en les pròpies capacitats, reforçar la seva identitat i regular el seu comportament. Aquesta competència fa referència a la capacitat de transformar idees en actes.

L'aprenentatge d'una llengua estrangera col·labora en el desenvolupament de la competència de consciència i expressions culturals emprant models lingüístics que contenguin produccions amb un component cultural al mateix temps que permet valorar la llibertat d'expressió, el dret a la diversitat i la importància del diàleg intercultural. Es tracta per tant d'una competència que facilita tant expressar-se i comunicar-se com percebre, comprendre i enriquir-se amb diferents realitats i produccions del món de l'art i de la cultura i considerar-les part del patrimoni cultural dels pobles.

Objectius específics

L'ensenyament de la segona llengua estrangera en aquesta etapa té els objectius següents:

1. Escoltar i comprendre missatges breus relacionats amb les activitats de l'aula: instruccions, preguntes, comentaris, etc.
2. Comprendre informació general i específica de textos orals sobre assumptes quotidians i previsibles.
3. Desenvolupar la comprensió de missatges orals usant el context verbal i no verbal i els coneixements previs sobre la situació.
4. Expressar-se oralment en situacions de comunicació habituals i desenvolupar destreses comunicatives.
5. Llegir textos senzills de forma comprensiva i ser capaç d'extreure'n informació general.

6. Escriure textos senzills amb finalitats diverses sobre diferents temes i amb recursos adequats de cohesió i coherència.
7. Adquirir una dinàmica de grup que faciliti la cooperació entre els alumnes en la realització de tasques d'aprenentatge utilitzant en la mesura que sigui possible la llengua estrangera vehicular dins l'aula.
8. Desenvolupar l'autonomia en l'aprenentatge, reflexionar sobre aquest procés i transferir els coneixements adquirits en la llengua primera o en altres llengües a l'estudi de la llengua estrangera.
9. Fomentar l'esperit de recerca i autonomia personal utilitzant els recursos didàctics a l'abast, com ara Internet, materials multimèdia, llibres de consulta, etc.
10. Reflexionar sobre el funcionament de la llengua estrangera i apreciar-la com a instrument d'accés a la informació i com a eina d'aprenentatge de continguts diversos.
11. Valorar la llengua estrangera i les llengües en general com a mitjans de comunicació i entesa entre persones de procedències, llengües i cultures diverses evitant qualsevol tipus de discriminació.
12. Adquirir seguretat i confiança en l'ús de la llengua estrangera i en relació amb la pròpia capacitat d'aprenentatge.

Continguts, criteris d'avaluació i estàndards d'aprenentatge avaluables

Primer cicle

BLOC 1. COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS

Continguts

Estratègies de comprensió:

- Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.
- Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i

activitats.

- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic oral d'ús comú (recepció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

criteris d'avaluació

Identificar el sentit general, els punts principals i la informació més important en textos orals breus i ben estructurats, transmesos de viva veu o per mitjans tècnics i articulats a velocitat lenta, en un registre formal, informal o neutre, i que versin sobre assumptes habituals en situacions quotidianes o sobre aspectes concrets de temes generals o del propi camp d'interès en els àmbits personal, públic, i educatiu, sempre que les condicions acústiques no distorsionin el missatge i es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit.

Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per a la comprensió del sentit general, els punts principals o la informació més important del text.

Conèixer i utilitzar per a la comprensió del text els aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits d'estudi i de feina, activitats de lleure), condicions de vida i entorn, relacions interpersonals (entre homes i dones, al centre educatiu, en l'àmbit públic), comportament (gests, expressions facials, ús de la veu, contacte visual) i convencions socials (costums, tradicions).

Distingir la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text (p. ex., una

petició d'informació, un avís o un suggeriment) i un repertori dels seus exponents més freqüents, i també patrons discursius d'ús comú relatiu a l'organització textual (introducció del tema, canvi temàtic i tancament textual).

Aplicar a la comprensió del text els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics i discursius d'ús freqüent en la comunicació oral, i també els seus significats generals associats (p. ex., estructura interrogativa per fer un suggeriment).

Reconèixer lèxic oral d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians i a aspectes concrets de temes generals o relacionats amb els propis interessos o estudis, i inferir del context i del cotext, amb suport visual, els significats de paraules i expressions que es desconeixen.

Discriminar patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús freqüent, i reconèixer els significats i les intencions comunicatives generals relacionats amb aquests.

Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Capta la informació més important d'indicacions, anuncis, missatges i comunicats breus i articulats de manera lenta i clara (p. ex., en estacions o aeroports), sempre que les condicions acústiques siguin bones i el so no estigui distorsionat.

2. Entén els punts principals del que se li diu en transaccions i gestions quotidianes i estructurades (p. ex., a hotels, botigues, albergs, restaurants, espais de lleure o centres d'estudis).

3. Comprèn, en una conversa informal en què participa, descripcions, narracions i opinions formulats en termes senzills sobre assumptes pràctics de la vida diària i sobre aspectes generals de temes del seu interès, quan se li parla amb claredat, a poc a poc i directament i si l'interlocutor està disposat a repetir o reformular allò que ha dit.

4. Comprèn, en una conversa formal en què participa (p. ex., en un centre d'estudis), preguntes senzilles sobre assumptes personals o educatius, sempre que pugui demanar que se li repeteixi, aclareixi o elabori alguna cosa del que se li ha dit.

5. Identifica les idees principals de programes de televisió sobre assumptes quotidians o del seu interès articulats amb lentitud i claredat (p. ex., notícies o reportatges breus), quan les imatges constitueixen gran part del missatge.

BLOC 2. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

Estratègies de producció:

Planificació

– Concebre el missatge amb claredat, distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.

Execució

– Expressar el missatge amb claredat i coherència, ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.

– Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

– Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.

– Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics, paralingüístics o paratextuals:

Lingüístics

– Definir o parafrasejar un terme o expressió.

Paralingüístics i paratextuals

– Demanar ajuda.

– Assenyalar objectes, usar dítctics o fer accions que aclareixen el significat.

– Usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gests, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica).

– Usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

– Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.

– Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.

– Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.

– Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.

– Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.

– Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.

– Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic oral d'ús comú (producció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

criteris d'avaluació

Produir textos breus i prou comprensibles, tant en conversa cara a cara com per telèfon o altres mitjans tècnics, en un registre neutre o informal, amb un llenguatge molt senzill, en els quals es dona, se sol·licita i s'intercanvia informació sobre temes quotidians i assumptes coneguts o d'interès personal i educatiu, encara que es produeixin interrupcions o vacil·lacions, es facin necessàries les pauses i la reformulació per organitzar el discurs i seleccionar expressions, i l'interlocutor hagi de sol·licitar que se li repeteixi o reformuli el que s'ha dit.

Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per produir textos orals monològics o dialògics breus i d'estructura molt simple i clara, utilitzant, entre altres, procediments com l'adaptació del missatge als recursos de què es disposa, o la reformulació o explicació d'elements.

Incorporar a la producció del text oral monològic o dialògic els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals, comportament i convencions socials, actuant amb prou propietat i respectant les normes de cortesia més importants en els contextos respectius.

Dur a terme les funcions principals requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més freqüents de les funcions esmentades i els patrons discursius senzills d'ús més comú per organitzar el text.

Mostrar control sobre un repertori limitat d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i de mecanismes senzills de cohesió i coherència (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició, i connectors i marcadors conversacionals d'ús molt freqüent).

Conèixer i utilitzar un repertori lèxic oral suficient per comunicar informació i opinions breus, senzilles i concretes, en situacions habituals i quotidianes.

Pronunciar i entonar de manera prou comprensible, encara que resulti evident

l'accent estranger, es cometin errors de pronunciació esporàdics, i els interlocutors hagin de sol·licitar repeticions o aclariments.

Emprar frases curtes i fórmules en breus intercanvis en situacions habituals i quotidianes, encara que calgui interrompre el discurs per cercar paraules o articular expressions i per reparar la comunicació.

Interactuar de manera simple en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gests simples per prendre o mantenir el torn de paraula, encara que puguin donar-se desajusts en l'adaptació a l'interlocutor.

Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Fa presentacions breus i assajades, seguint un guió escrit, sobre aspectes concrets de temes generals o relacionats amb aspectes bàsics dels seus estudis, i respon a preguntes breus i senzilles dels oients sobre el contingut d'aquestes si s'articulen clarament i lentament.

2. Se'n desfà amb prou eficàcia en gestions i transaccions quotidianes, com ara els viatges, l'allotjament, el transport, les compres i el lleure, seguint normes de cortesia bàsiques (salutació i tractament).

3. Participa en converses informals breus, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, en les quals estableix contacte social, intercanvia informació i expressa opinions de manera senzilla i breu, fa invitacions i oferiments, demana i ofereix coses, demana i dóna indicacions o instruccions, o discuteix les passes que cal seguir per fer una activitat conjunta.

4. Es desenvolupa de manera simple en una conversa formal o entrevista (p. ex., per fer un curs d'estiu), aportant la informació necessària, expressant de manera senzilla les seves opinions sobre temes habituals, i reaccionant de forma simple davant comentaris formulats de manera lenta i clara, sempre que pugui demanar que se li repeteixin els punts clau si ho necessita.

BLOC 3. COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Continguts

Estratègies de comprensió:

- Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.

– Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.
- Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic escrit d'ús comú (recepció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

Criteris d'avaluació

Identificar la idea general, els punts més rellevants i la informació important en textos, tant en format imprès com en suport digital, breus i ben estructurats escrits en un registre neutre o informal, que tractin d'assumptes habituals en situacions quotidianes, d'aspectes concrets de temes d'interès personal o educatiu, i que continguin estructures senzilles i un lèxic d'ús freqüent.

Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per a la comprensió de la idea general, els punts més rellevants i la informació important del text.

Conèixer, i utilitzar per a la comprensió del text, els aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits d'estudi i de feina, activitats de

lleure, condicions de vida i entorn, relacions interpersonals (entre homes i dones, al centre educatiu, en l'àmbit públic) i convencions socials (costums, tradicions). Distingir la funció o les funcions comunicatives més importants del text i un repertori dels seus exponents més freqüents, i també patrons discursius senzills d'ús comú relatius a l'organització textual (introducció del tema, canvi temàtic i tancament textual).

Aplicar a la comprensió del text els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita, i també els seus significats generals associats (p. ex., estructura interrogativa per fer un suggeriment).

Reconèixer lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians i a aspectes concrets de temes generals o relacionats amb els propis interessos o estudis, i inferir del context i del cotext, amb suport visual, els significats de paraules i expressions que es desconeixen.

Reconèixer les principals convencions ortogràfiques, tipogràfiques i de puntuació, i també abreviatures i símbols d'ús comú (p. ex., %), i els seus significats associats.

Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Identifica, amb ajuda de la imatge, instruccions generals de funcionament i ús d'aparells d'ús quotidià (p. ex., una màquina expendedora), i també instruccions clares per dur a terme activitats i normes de seguretat bàsiques (p. ex., en un centre d'estudis).

2. Comprèn correspondència personal senzilla en qualsevol format en la qual es parla d'un mateix; es descriuen persones, objectes, llocs i activitats; es narren esdeveniments passats, i s'expressen de manera senzilla sentiments, desitjos i plans, i opinions sobre temes generals, coneguts o del seu interès.

3. Entén la idea general de correspondència formal en la qual se l'informa sobre assumptes del seu interès en el context personal o educatiu (p. ex., sobre un curs d'estiu).

4. Capta el sentit general i alguns detalls importants de textos periodístics molt breus en qualsevol suport i sobre temes generals o del seu interès si els nombres, els noms, les il·lustracions i els títols constitueixen gran part del missatge.

5. Entén informació específica essencial en pàgines web i altres materials de referència o consulta clarament estructurats sobre temes relatius a assumptes del seu interès (p. ex., sobre una ciutat), sempre que en pugui rellegir les seccions difícils.

BLOC 4. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

Estratègies de producció:

Planificació

- Mobilitzar i coordinar les pròpies competències generals i comunicatives a fi de fer eficaçment la tasca (repassar què se sap sobre el tema, què es pot o es vol dir, etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

Execució

- Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.
- Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic escrit d'ús comú (producció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació;

medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

Criteris d'avaluació

Escriure, en paper o en suport digital, textos breus, senzills i d'estructura clara sobre temes habituals en situacions quotidianes o del propi interès, en un registre neutre o informal, utilitzant recursos bàsics de cohesió, les convencions ortogràfiques bàsiques i els signes de puntuació més freqüents.

Conèixer i aplicar estratègies adequades per elaborar textos escrits breus i d'estructura simple, p. ex., copiant formats, fórmules i models convencionals propis de cada tipus de text.

Incorporar a la producció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals, comportament i convencions socials, respectant les normes de cortesia i de l'etiqueta més importants en els contextos respectius.

Dur a terme les funcions requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més freqüents de les funcions esmentades i els patrons discursius d'ús més habitual per organitzar el text escrit de manera senzilla.

Mostrar control sobre un repertori limitat d'estructures sintàctiques d'ús freqüent, i emprar per comunicar-se mecanismes senzills prou ajustats al context i a la intenció comunicativa (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició, i connectors i marcadors discursius molt freqüents).

Conèixer i utilitzar un repertori lèxic escrit suficient per comunicar informació i breus, simples i directes en situacions habituals i quotidianes.

Conèixer i aplicar, de manera suficient perquè el missatge principal quedi clar, els signes de puntuació elementals (p. ex., punt, coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. ex., ús de majúscules i minúscules), i també les convencions ortogràfiques freqüents en la redacció de textos molt breus en suport digital.

Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Completa un qüestionari senzill amb informació personal bàsica i relativa als seus interessos o aficions (p. ex., per associar-se a un club internacional de joves).
2. Escriu notes i missatges (SMS, WhatsApp, Twitter), en els quals fa comentaris molt breus o dóna instruccions i indicacions relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana i del seu interès, respectant les convencions i les normes de cortesia i de l'etiqueta més importants.
3. Escriu correspondència personal breu en la qual s'estableix i manté el contacte

social (p. ex., amb amics en altres països), s'intercanvia informació, es descriuen en termes senzills esdeveniments importants i experiències personals, i es fan i s'accepten oferiments i suggeriments (p. ex., es cancel·len, confirmen o modifiquen una invitació o uns plans).

4. Escriu correspondència formal molt bàsica i breu, adreçada a institucions públiques o privades o entitats comercials, fonamentalment per sol·licitar informació, i observa les convencions formals i les normes de cortesia bàsiques d'aquest tipus de textos.

¹ Es pot prendre com a referència la graella corresponent de l'assignatura de primera llengua estrangera, en l'annex 1.

Quart curs

BLOC 1. COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS

Continguts

Estratègies de comprensió:

- Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.
- Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció,

l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

– Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.

– Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic oral d'ús comú (recepció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

criteris d'avaluació

Identificar la informació essencial, els punts principals i els detalls més rellevants en textos orals breus i ben estructurats, transmesos de viva veu, o per mitjans tècnics i articulats a velocitat lenta o mitjana, en un registre formal, informal o neutre, i que versin sobre assumptes quotidians en situacions habituals o sobre temes generals o del propi camp d'interès en els àmbits personal, públic, i educatiu, sempre que les condicions acústiques no distorsionin el missatge i es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit.

Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i idees principals o els detalls rellevants del text.

Conèixer i utilitzar per a la comprensió del text els aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits d'estudi i de feina, activitats de lleure), condicions de vida i entorn, relacions interpersonals (entre homes i dones, a la feina, al centre educatiu, a les institucions), comportament (gests, expressions facials, ús de la veu, contacte visual) i convencions socials (costums, tradicions).

Distingir la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, i també patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització textual (introducció del tema, desenvolupament i canvi temàtic, i tancament textual).

Reconèixer, i aplicar a la comprensió del text, els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics i discursius d'ús freqüent en la comunicació oral, i també els seus significats associats (p. ex., estructura interrogativa per fer un suggeriment).

Reconèixer lèxic oral d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o

relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i inferir del context i del cotext, amb suport visual, els significats de paraules i expressions d'ús menys freqüent o més específic.

Discriminar patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú, i reconèixer els significats i les intencions comunicatives generals relacionats amb aquests.

Estàndards d'aprenentatge avaluables

1. Capta els punts principals i detalls rellevants d'indicacions, anuncis, missatges i comunicats breus i articulats de manera lenta i clara (p. ex., per megafonia, o en un contestador automàtic), sempre que les condicions acústiques siguin bones i el so no estigui distorsionat.

2. Entén informació rellevant del que se li diu en transaccions i gestions quotidianes i estructurades (p. ex., a hotels, botigues, albergs, restaurants, espais de lleure o centres d'estudis).

3. Comprèn, en una conversa informal en què participa, descripcions, narracions, punts de vista i opinions formulats de manera simple sobre assumptes pràctics de la vida diària i sobre temes del seu interès, quan se li parla amb claredat, a poc a poc i directament i si l'interlocutor està disposat a repetir o reformular el que s'ha dit.

4. Comprèn, en una conversa formal, o entrevista en la qual participa (p. ex., en un centre d'estudis), preguntes sobre assumptes personals o educatius, i també comentaris senzills i predictibles relacionats amb aquests, sempre que pugui demanar que se li repeteixi, aclareixi o elabori alguna cosa del que se li ha dit.

5. Identifica la informació essencial de programes de televisió sobre assumptes quotidians o del seu interès articulats amb lentitud i claredat (p. ex., notícies, documentals o entrevistes), quan les imatges vehiculen gran part del missatge.

BLOC 2. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

Estratègies de producció:

Planificació

– Concebre el missatge amb claredat, distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.

– Adequar el text al destinatari, context i canal.

Execució

– Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i a les fórmules de cada tipus de text.

– Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

– Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.

– Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics, paralingüístics o paratextuals:

Lingüístics

– Modificar paraules de significat semblant.

– Definir o parafrasejar un terme o expressió.

Paralingüístics i paratextuals

– Demanar ajuda.

– Assenyalar objectes, usar dítctics o fer accions que aclareixen el significat.

– Usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gests, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica).

– Usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

– Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.

– Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.

– Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.

– Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.

– Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.

– Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.

– Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

– Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.

– Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic oral d'ús comú (producció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i

activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

Criteris d'avaluació

Produir textos breus i comprensibles, tant en conversa cara a cara com per telèfon o altres mitjans tècnics, en un registre neutre o informal, amb un llenguatge senzill, en els quals es dona, se sol·licita i s'intercanvia informació sobre temes d'importància en la vida quotidiana i assumptes coneguts o d'interès personal, educatiu o ocupacional, i es justifiquen breument els motius de determinades accions i plans, encara que de vegades hi hagi interrupcions o vacil·lacions, resultin evidents les pauses i la reformulació per organitzar el discurs i seleccionar expressions i estructures, i l'interlocutor hagi de sol·licitar de vegades que se li repeteixi el que s'ha dit.

Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per produir textos orals monològics o dialògics breus i d'estructura simple i clara, utilitzant, entre altres, procediments com l'adaptació del missatge a patrons de la primera llengua o d'altres, o l'ús d'elements lèxics aproximats si no es disposa d'altres de més precisos.

Incorporar a la producció del text oral monològic o dialògic els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals, comportament i convencions socials, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més importants en els contextos respectius.

Dur a terme les funcions requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més comuns de les funcions esmentades i els patrons discursius d'ús més freqüent per organitzar el text de manera senzilla amb prou cohesió interna i coherència respecte del context de comunicació.

Mostrar control sobre un repertori limitat d'estructures sintàctiques d'ús habitual, i emprar per comunicar-se mecanismes senzills prou ajustats al context i a la intenció comunicativa (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició, i connectors i marcadors conversacionals d'ús molt freqüent).

Conèixer i utilitzar un repertori lèxic oral suficient per comunicar informació, opinions i punts de vista breus, simples i directes en situacions habituals i quotidianes, encara que en situacions menys corrents calgui adaptar el missatge.

Pronunciar i entonar de manera clara i intel·ligible, encara que de vegades resulti evident l'accent estranger, o es cometin errors de pronunciació que no interrompin

la comunicació, i els interlocutors hagin de sol·licitar repeticions de tant en tant. Emprar frases curtes, grups de paraules i fórmules per espavilar-se de manera suficient en breus intercanvis en situacions habituals i quotidianes, interrompent en ocasions el discurs per cercar expressions, articular paraules menys freqüents i reparar la comunicació en situacions menys comunes.

Interactuar de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gests simples per prendre o cedir el torn de paraula, encara que es depengui en gran manera de l'actuació de l'interlocutor.

Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Fa presentacions breus i assajades, seguint un esquema lineal i estructurat, sobre aspectes concrets de temes del seu interès o relacionats amb els seus estudis, i respon a preguntes breus i senzilles dels oients sobre el contingut d'aquests.

2. Es desenvolupa amb la correcció deguda en gestions i transaccions quotidianes, com ara els viatges, l'allotjament, el transport, les compres i el lleure, seguint normes de cortesia bàsiques (salutació i tractament).

3. Participa en converses informals breus, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, en les quals estableix contacte social, intercanvia informació i expressa de manera senzilla opinions i punts de vista, fa invitacions i oferiments, demana i ofereix coses, demana i dóna indicacions o instruccions, o discuteix les passes que cal seguir per fer una activitat conjunta.

4. Es desenvolupa de manera simple però suficient en una conversa formal, reunió o entrevista (p. ex., per fer un curs d'estiu), aportant informació rellevant, expressant de manera senzilla les seves idees sobre temes habituals, donant la seva opinió sobre problemes pràctics quan se li demana directament, i reaccionant de forma simple davant comentaris, sempre que pugui demanar que se li repeteixin els punts clau si ho necessita.

BLOC 3. COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Continguts

Estratègies de comprensió:

- Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.

– Reformulació d’hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.
- Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d’esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d’estats i situacions presents, i expressió d’esdeveniments futurs.
- Petició i oferiment d’informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l’ordre, l’autorització i la prohibició.
- Expressió de l’interès, l’aprovació, l’estimació, la simpatia, la satisfacció, l’esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic escrit d’ús comú (recepció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

Criteris d’avaluació

Identificar la informació essencial, els punts més rellevants i els detalls importants en textos, tant en format imprès com en suport digital, breus i ben estructurats escrits en un registre formal o neutre, que tractin d’assumptes quotidians, de temes d’interès o rellevants per als propis estudis i ocupacions, i que continguin estructures senzilles i un lèxic d’ús comú.

Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals o els detalls rellevants del text.

Conèixer, i utilitzar per a la comprensió del text, els aspectes socioculturals i

sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits d'estudi i de feina, activitats de lleure, manifestacions incloses artístiques com la música o el cinema), condicions de vida i entorn, relacions interpersonals (entre homes i dones, a la feina, al centre educatiu, a les institucions) i convencions socials (costums, tradicions).

Distingir la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, i també patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització textual (introducció del tema, desenvolupament i canvi temàtic, i tancament textual).

Reconèixer, i aplicar a la comprensió del text, els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita, i també els seus significats associats (p. ex., estructura interrogativa per fer un suggeriment).

Reconèixer lèxic escrit d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i inferir del context i del cotext, amb suport visual, els significats de paraules i expressions d'ús menys freqüent o més específic.

Reconèixer les principals convencions ortogràfiques, tipogràfiques i de puntuació, i també abreviatures i símbols d'ús comú (p. ex., %), i els seus significats associats.

Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Identifica, amb ajuda de la imatge, instruccions generals de funcionament i ús d'aparells d'ús quotidià (p. ex., una fotocopiadora), i també instruccions clares per dur a terme activitats i normes de seguretat bàsiques (p. ex., en un espai de lleure).
2. Comprèn correspondència personal senzilla en qualsevol format en la qual es parla d'un mateix; es descriuen persones, objectes i llocs; es narren esdeveniments passats, presents i futurs, reals o imaginaris, i s'expressen de manera senzilla sentiments, desitjos i opinions sobre temes generals, coneguts o del seu interès.
3. Entén l'essencial de correspondència formal en la qual se l'informa sobre assumptes del seu interès en el context personal o educatiu (p. ex., sobre una beca per fer un curs d'idiomes).
4. Capta les idees principals de textos periodístics breus en qualsevol suport i sobre temes generals o del seu interès si els nombres, els noms, les il·lustracions i els títols vehiculen gran part del missatge.
5. Entén informació específica essencial en pàgines web i altres materials de referència o consulta clarament estructurats sobre temes relatius a assumptes del seu interès (p. ex., sobre una aplicació informàtica, un llibre o una pel·lícula), sempre que en pugui rellegir les seccions difícils.

BLOC 4. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

Estratègies de producció:

Planificació

- Mobilitzar i coordinar les pròpies competències generals i comunicatives a fi de fer eficaçment la tasca (repassar què se sap sobre el tema, què es pot o es vol dir, etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

Execució

- Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.
- Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic escrit d'ús comú (producció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure,

lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

Criteris d'avaluació

Escriure, en paper o en suport electrònic, textos breus, senzills i d'estructura clara sobre temes quotidians o del propi interès, en un registre formal o neutre utilitzant adequadament els recursos bàsics de cohesió, les convencions ortogràfiques bàsiques i els signes de puntuació més comuns, amb un control raonable d'expressions i estructures senzilles i un lèxic d'ús freqüent.

Conèixer i aplicar estratègies adequades per elaborar textos escrits breus i d'estructura simple, p. ex., copiant formats, fórmules i models convencionals propis de cada tipus de text.

Incorporar a la producció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals, comportament i convencions socials, respectant les normes de cortesia i de l'etiqueta més importants en els contextos respectius.

Dur a terme les funcions requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més comuns de les funcions esmentades i els patrons discursius d'ús més freqüent per organitzar el text escrit de manera senzilla amb prou cohesió interna i coherència respecte del context de comunicació.

Mostrar control sobre un repertori limitat d'estructures sintàctiques d'ús habitual, i emprar per comunicar-se mecanismes senzills prou ajustats al context i a la intenció comunicativa (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició, i connectors i marcadors discursius molt freqüents).

Conèixer i utilitzar un repertori lèxic escrit suficient per comunicar informació, opinions i punts de vista breus, simples i directes en situacions habituals i quotidianes, encara que en situacions menys corrents i sobre temes menys coneguts calgui adaptar el missatge.

Conèixer i aplicar, de manera adequada per fer-se comprensible gairebé sempre, els signes de puntuació elementals (p. ex., punt, coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. ex., ús de majúscules i minúscules, o separació de paraules al final de línia), i també les convencions ortogràfiques més habituals en la redacció de textos en suport electrònic.

Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Completa un qüestionari senzill amb informació personal i relativa a la seva formació, interessos o aficions (p. ex., per subscriure's a una publicació digital).
2. Escriu notes i missatges (SMS, WhatsApp, Twitter), en els quals fa breus comentaris o dóna instruccions i indicacions relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana i del seu interès, respectant les convencions i les normes de cortesia i de l'etiqueta.
3. Escriu correspondència personal breu en la qual s'estableix i manté el contacte social (p. ex., amb amics en altres països); s'intercanvia informació; es descriuen en termes senzills esdeveniments importants i experiències personals; es donen instruccions; es fan i s'accepten oferiments i suggeriments (p. ex., es cancel·len, confirmen o modifiquen una invitació o uns plans), i s'expressen opinions de manera senzilla.
4. Escriu correspondència formal bàsica i breu, adreçada a institucions públiques o privades o entitats comercials, en què sol·licita o dóna la informació requerida i observa les convencions formals i les normes de cortesia bàsiques d'aquest tipus de textos.

¹ Es pot prendre com a referència la graella corresponent de l'assignatura de primera llengua estrangera, en l'annex 1.